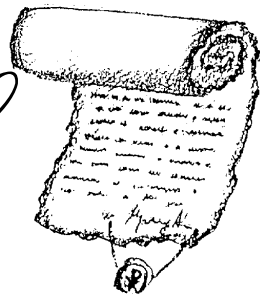

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2019. április 21. Húsvétvasárnap

XXVII. évfolyam 1. szám

Ugye lángolt a szívünk...

Húsvét ünnepét üljük. Megszoktuk már, ismerjük az ünneplés rendjét – módját. Összeállt a család ünnepi rendje, beterveztük a liturgián való részvételünket.

Ha kicsit visszafelé tekintünk, hogy sikerült a felkészülés? Idézzük fel bátran a nagybőjt örömeit, a megtett lépéseket. Vegyük észre a megtisztult lélek örömét, rendezettebbé vált kapcsolatainkat! Csodálkozunk rá újra Istennel való találkozásainkra!

Mi az, ami az idén megszólított az ünnepben? Talán az üres sír jelene, vagy az apostolok találkozása a Feltámadással? Esetleg Tamás bizonytalansága, vagy az emmauszi tanítványok útja a reménytelenségből a találkozás öröméig?

Mindez – remélhetőleg – azt eredményezi, hogy a mi szívünk is újra lángolni kezdett. Húsvét öröme átjárja életünket. Az ókeresztény kor egyik fennmaradt megállapítása: „...nézzétek, mennyire szeretik egymást!” Hiszen senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.

Húsvét erejéből megélt szeretetünk teszi vonzóvá közösségünket, hiszen ez a szeretet sugárzóvá válik. Ezt megtapasztalva ébred fel a vágy a körülöttünk élőkben, hogy „Hej! ha én is, én is köztetek mehetnék...” /Arany János/

Húsvét ujjongó, allelujás öröme, amely sugárzik belőlünk, láthatóvá teszi a feltámadás értelmét, értékét. Feltámadott Urunk arra hív, hogy legyünk tanúi e világot átforgató eseménynek!

Fülöp Ákos plébános

Nagyon vártuk már húsvétot, a feltámadás ünnepét. Hosszú böjttel is készültünk rá. Talán összeszedettebben imádkoztunk, az irgalmasság különféle cselekedeteit is gyakoroltuk az elmúlt 40 napban.

Olyan jó, hogy végre megérkezünk ide! Kicsit jó megpihenni, élvezni az ünnep örömét. Ugyanakkor az is ott motoszkálhat bennünk, hogy most kellene megállítani az időt. Sokáig így maradni, ebben az allelujás, hangos ujjongásban.

Mit tegyünk, hogy ne kopjon meg már holnapra az ünnep fénye? Maradjunk kapcsolatban a Feltámadással! Nem is olyan nehéz ez. Imádkozzunk, beszélgetünk vele naponta!

Mint mindig, most is segítségünkre siet a vers. Nagy Gáspár gyönyörűen megfogalmazza mi is az ima. Nekünk már csak alkalmaznunk kell.
Boronkai Zsuzsanna

Elsőáldozás

Szívünkben leginkább örömteli, de mégis vegyes érzésekkel vártuk a január 27-i vasárnapot.

Habár ez a vasárnap ténylegesen egy ünnepi, izgalommal teli nap lett, a levegőben volt egy veszteség is. Ezen a napon öt gyermek vett részt először a szentáldozásban, de ez a korai, januári időpont is mutatta ennek rendkívüliségét, hiszen a nagyon szeretett Blandina nővértől egy nappal később búcsút

Olvassunk verset, mert érdemes!

Nagy Gáspár: Ima

Ima az, ami
templomi csöndben,
a lehuny szemek mögöttiben
megtörténik –

és ima az, ami
mögött látszik a mécs örök fénye
és hallszik egyetlen orgonahang,
nem innen, hanem onnan.

Ami ima, az
már az elejétől a végéig
megfordítva is ugyanaz marad,
ugyanannak szóló szó –

és ami ima, az
mégis váratlanul nyílik ki
ég és föld határán,
akár egy szirmos ejtőernyő.

A TARTALOMBÓL:

Pusztasándor újmiséje	2. oldal
Keresztutak – női lélekkel	2. oldal
Nagybőjti élményeim.....	3. oldal
Mi is történt? Egyházközségi nap?	3. oldal
Botos Ferenc: Tündérszép	3. oldal
Apa égi nyugalommal	5. oldal
NEK 2020.....	5. oldal
Idén is csepeg a NEKTÁR!!.....	6. oldal
Piroska és Farkas.....	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

kellett vennünk. A nővér magyarországi misszióban töltött évei alatt került Nagytéténybe, ahol foglalkozott a hittanos gyermekekkel is. 2019 januárjában kiderült, hogy vissza kell térnie Indonéziába, ahonnan származott, mert más feladatok várnak rá, ami viszont már nem adott volna lehetőséget, hogy az általa is felkészítettek a jelenlétében, az Ő áldásával járuljanak az Oltáriszentséghez. Szerencsére – és sokak közbejárásra – sikerült az elsőáldozás időpontját úgy alakítani, hogy Blandina nővér is részese lehessen. Ezúton is köszönjük Neki, a messzi távolban, a sok ismeretet, beszélgetést, kedvességet, szeretetet, amit az elmúlt másfél évben kaphattak Tőle a gyermekek, ami különleges többletet adott az Isten felé fordulás folyamatában!

Január 26-án délután a gyermekek az első szentgyónásukon vehettek részt. Az előző napokban már sokat beszélgettek erről, készítették fel a lelküket, szívüket a bűnbánatra. Már ez is egy nem mindennapi élmény volt, ami előre vetítette, hogy ez a hétvége minden másiktól különböző lesz. Előre átgondolták a gyermekek, hogy eddigi életükben mi lehetett olyan, amitől a következőben tartózkodni szeretnének, hogy a Jóistennek örömet szerezzenek.

A szentmise sajátos liturgiája még csodálatosabbá tette az első szentáldozás élményét. Megható volt, mikor szülőként megáldhattam gyermekemet annak tudatában, hogy életében egy mérföldkőhöz érkezett. A kedves izgatottság a szemekben, a nagy figyelem, hogy minden tökéletes legyen, a legjobbat eredményezte. Elérzékenyülve láthattuk, ahogy az oltár felé vonultak és két szín alatt áldozva magukhoz vehették az Oltáriszentséget. A lelki táplálék mellé minden elsőáldozó a szentmise után egy kis útravalót is kapott, többek között egy példányt az Újszövetségből. A szertartást egy kis vendégség zárta, ahol a gyerekek már oldottan tudtak beszélgetni a megtapasztaltakról, az örömeikről, hogy már ennek is részesei lehettek.

Szívből köszönjük Ákos atyának, Blandina nővérnek és mindenkinek, hogy ebben az örömben osztoztak velünk, társaink voltak ezen a rendkívüli hétvégén!

Börcsök Nikoletta

Keresztutak – Női lélekkel

„Minden emberi szenvedés megtalálja értelemét Krisztus szenvedésében, hiszen minden szenvedés a Szeretet kinyilatkoztatása, amely képes túllépni önmagán.”

(Faykod Maria Lourdes-i keresztút, V. állomás)

Évek óta szokás templomunkban, hogy nagybőjt péntekjein más-más csoportok vezetik a Keresztút imádkozását. Az évek folyamán Ákos atyának, a Rózsafüzér társulatnak és különböző „Baráti társulatoknak” köszönhetően rengeteg szerző Keresztútját ismerhettük meg, melyek különböző lelki hozzáállásról tettek tanúbizonyságot.

Én két keresztutat szeretnék kiemelni azok közül, melyeket az évek folyamán „végigjártam”. Közös vonásuk, hogy szerzőjük nő, szerzetesnő. És ahogy a családjainkban megtapasztaljuk, hogy a mindennapok apróbb és nagyobb feladataihoz, helyzeteihez mennyire más a női és a férfi hozzáállás, mit tud hozzátenni egy családhoz egy édesapa és mit egy édesanya, ezt éltem át ezeknél a keresztutaknál... nőként, édesanyaként. Bár ugyanannak az eseménynek vagyunk évről-évre, nagybőjtben pedig hétről-hétre tanúi, máshogy rezdül az ember lelke, más finomság illetve a szenvedést látva más „szörnyűség” érinti meg.

„Az ember szíve: mikrokozmosz, a világ kicsiben.” (Maria Rita Piccione)

Április 5-én Maria de Faykod Lourdes-i keresztútját imádkoztuk együtt. Projektoros vetítés segítségével Lourdes-ba látogattunk. Az állomások szobrai a balatonfüredi Faykod Maria faragta carrarai márványból 2003-2008 között. A szobrokról készült fotókiállítás bejárta Magyarországot. „A tizenhét szobor eleve mindenkire hat monumentálisával. Elmélkedésre, imádságra serkent. ...S ez nyilvánvalóan érzelmeket vált ki, ami felemelheti a befogadót.” – mondta az alkotó, aki az állomásokhoz maga írta az elmélkedéseket.

Ennek a keresztútnak az a különlegessége, hogy nem a klasszikus 14 stációból áll, hanem a művész kiegészítette további három stációval: Mária várja a feltámadást, a Feltámadás és az Átlényegülés, amikor a feltámadt Jézus találkozik az emmauszi tanítványokkal.

Minden keresztút kapcsolatot keres Isten és ember között. A Megváltás nagy titkát az emberi fájdalom átélésén keresztül szeretné hozzánk közelebb hozni, hogy Isten csodálatos tervét, Fiának áldozatát egyre jobban megértjük, és a keresztet megszeressük.

Maria de Faykod elmélkedései első olvasásra, aztán imádságban tovább elmélyülve Isten nagyságára, a Megváltás hatalmas tetteire irányítja a figyelmünket. Kitágítja a lelkünket, és amikor saját fájdalmunkban merülnék el, kiemel és rávilágít az isteni csodára:

„A feltámadt Krisztus lényegileg azonos az isteni világosság ragyogásával. A misztérium feltárul az időben, a teljesség egy meghatározott pillanatban jelenvalóvá lesz... A kenyértörés pillanatában Krisztus kezei között a kenyér átlényegül az örök élet táplálékává, és ez az esemény – jel beépül a teremtés történetébe. Minden Krisztus dicsősége felé tart.” *(XVII. állomás)*

2011-ben a Colosseumban elhangzott elmélkedéseket XVI. Benedek pápa kérésére Sr. Maria Rita Piccione O.S.A. ágostonrendi szerzetesnővér írta. Ez az a keresztút, amelyet legegyszerűbben a „csendes helytállás” keresztútjának tudnék nevezni. Két állomást emelnék ki, amelyek magyarázatot adhatnak erre a megközelítésre.

Pusztasándor újmiséje

„Katona (Pusztasándor) Sándor Székesfehérvár-egyházmegyei áldozópap, községünk köztisztviselőként álló újmiséje, pilisvörösvári káplán, a kiváló katolikus író márc. 11-én tartotta meg községünk ősi templomában újmiséjét.”

Tudósít a **85 évvel** ezelőtti eseményről a Nagytétényi Újság 1934. áprilisi száma. (II. évfolyam 4. szám 5. o.)

Botos I.

A harmadik állomáshoz irt elmélkedés és imádság részlete:

„Első esésében Jézus megszólít, utat nyit nekünk és iskolát avat számunkra. Meghívás ez: menjünk hozzá az emberi tehetetlenség tapasztalatában, hogy felfedezzük benne az isteni hatalom erejét.... Add, hogy minden elesésünkben felismerjük a hozzád vezető következő lépcsőfokot.”

A negyedik állomás – Jézus találkozik édesanyjával:

„Te arra hívsz, hogy álljunk, miként édesanyád, a kereszt lábánál. Amikor terveink és elvárásaink szétfoszlanak, kudarcot vallanak és reménytelenségbe hajszolnak, Te a várakozás erejébe hívsz bennünket. Elfelejtettük a csendes helyt-állás hatalmát, mint az imádság kifejezését.”

Az elmúlt években több alkalommal kértek fel a pápák újságírókat, szerzeteseket egy-egy állomás vezetésére, a hozzá tartozó elmélkedések, imádságok megírására. 2019-ben Ferenc pápa kérésére a 14 elmélkedést egy szerzetesnő írta, és az emberkereskedelem áldozatai kerültek a középpontba.

2015 óta „hagyomány”, hogy a Képviselőtestület vezetésével a nagytétényi Kálváriánál az előző évi Colosseumban elhangzott imádságot végezzük. Így jövő évben együtt járhatjuk végig ezt a „női lélekkel megirt keresztutat”.
Botos Eszter

Nagyböjti élményeim

Az idei nagyböjtben több lelki és közösségi élményben volt részem/részünk, amik mindig visszarántottak a hétköznapok megszokásából.

Itthon többet beszélgettünk a böjtről a Jézussal történt eseményekről.

Templomunkban Gájer László atya tartott két estén lelkigyakorlatot. Lényegre törő, felépített elmélkedést hallhattunk, ami sokunkat megfogott. Legfontosabb legyen az életemben a HIT, a Krisztusba vetett hitem. Személyes élményem az, amilyen hittel és átéléssel a Szentmisét bemutatta, példa számomra, ahogy megéli a hitét Krisztusban.

Április első péntekén rendhagyó keresztutat imádkozhattunk végig. Már az előkészületek is több erőfeszítést igényeltek, de megérte. Elmélkedhettünk a szövegen és a hozzátartozó képeken. Számomra

ez volt a nagyböjt egyik meghatározó lelki élménye.

Másnap reggelünk lázas készülődésben telt, majd családunk útnak indult a plébániánkra. Már útközben éreztem, hogy ez a nap nagyon sokat fog adni, és milyen jó, hogy mind a négyen együtt sétálunk a templomunk felé. Mosolygós arcok és szorgos kezek vártak a plébánia udvarán.

Számomra két kiemelkedő fénypont volt a nap folyamán (nehéz volt a választás), amit a délutáni gyerekfoglalkozás "programjai" közül választottam. Gyerekekkel beszélgettünk a közösségről (is), nekik mit jelent ez a szó, ez az érzés. Dióhéjban a véleményük: mi ismeretlen (nem rokon) emberek egy közösségbe tartozunk, tehát mégsem vagyunk ismeretlenek :) Találkozunk a templom körül, beszélgetünk, játszunk, együtt veszünk részt

a Szentmisén. Ennek a közösségnek Jézus a vezetője, mivel az Ő közösségébe tartozunk, szeretjük egymást és együtt követjük Őt! Azt hiszem, a gyerekek érzik a lényegét!

A másik fénypont a rózsafüzér imádság volt. A gyerekek felajánlásai és az előimádkozásuk, azt hiszem, nem csak nekem csaltak könnyeket a szemembe. Igazi közösségi élményünk volt ebben a nagyböjtben.

Nagyszerdán, mint az elmúlt években is az Imperfectum együttes zenés áhítatán vettem részt a Magyar Szentek Templomában. Nagyon sokat ad lelkiekben! Aki teheti, egyszer élje át ezt a lelki élményt.

Áldott Húsvétot kívánok mindenkinek és a feltámadt Krisztus fénye ragyogja be életüket!

Németh Zsuzsanna

Mi is történt? Egyházközségi nap?

Minden fontos dolognak, mint amilyen például a földtörténeti korszakok, mint az emberiség korszakai, mint 1-1 ország korszakai, 1-1 kultúra korszakai, így az egyházközségeknek is megvannak, meglehetnek a maguk korszakai. Lehet ezeket különböző szempontokból vizsgálni, mint például 1-1 helyen hosszabb időt eltöltött plébánosok szerint, vagy történelmi korszakok szerint, vagy a község létszámának alakulása szerint, vagy az elsőáldozók, ministránsok, házasságkötések, halálozások számossága szerinti időszakok.

En most, önkényesen meghatározva, a Nagytétényi egyházközség Ákos atya alatti megújulásának az időszakának tekintve, és egy ilyen időszakot mesterségesen létrehozva, ennek az időszaknak a második egyházközségi napjáról szól most ez a beszámoló.

Talán korai még értékítéletet mondani. Ezért nem abból a szempontból vizsgáljuk most ennek az időszaknak a második egyházközségi napját, hogy milyen mérföldkövet jelent ez hosszabb távon az életünkben, hanem egy egyszerűnek tekinthető beszámoló készül, amelyet, jelen sorok írója, örök optimizmusáról tanúságot téve, reméli, hogy minél többen ezt az írást elolvassák, arra az elhatározásra jutnak, hogy jövőre nekem is részt kell vennem, mert azért valami csak történt, Isten csak jelen volt.

Tehát 2019. április 6-án korán felkelve, sokan azzal kezdtük a napot, hogy készültünk a közös főzésre a plébánia udvarán. Tekintettel az egyházközségi nap közösségépítő jellegére, egy ilyen közös főzésnek még nagyobb is lehet a jelentősége, mint magának az előadásnak, mint az egyházközségről szóló beszámolóknak. Igazából Jézust követtük itt a közösségépítésben, az egymásra figyelésben, a közös munkában, a közös étkezések fontosságának felismerésében, és lehetne még mindezeket sorolni. A közös tevékenységek, a közös főzés, takarítás, kertrendezés, tehát a

Botos Ferenc: Tündérszép

gyöngyházfényű
téli alkonyat
városvégi utcák
romló házsorok
törődött, öreg arcok
imbolygása: és mégis
tündérszép
ez az alkonyat

közös célokért való tevékenységek közösséget teremtő aktusok, amelyet megkoronázott szakrálisan is a közösen elmondott imánk, a már elkészült ételek mellett. Annyi ételt készítettünk, hogy utána a maradékot az esti fórumon, amelyet a mise után tartottunk a közösségi házban, vacsoraként elfogyaszthattuk.

14 óra előtt közös énekléssel készültünk lélekben is a délutánra. Köszönet érte Miklósnak, igazán szép és veretes, de követhető és énekelhető nagyböjti dalokkal imádkoztunk.

A délután elején mindenki velünk volt még, a gyerekek is, és Ákos atya köszöntött bennünket. A programismertetés után feladatot is kapott mindenki aznapra, hiszen azt szerettük volna, ha mindenki házigazdának érezhette volna magát. Azt kértük, hogy ebből a listából mindenki legalább egy feladatot teljesítsen! Nem ellenőriztük, csak ő és a Jóisten tudja, hogy mit és mennyit teljesített belőle. De az biztos, hogy minden teljesített feladattal az egyházközség gazdagabbá vált! 70 lapon voltak a feladatok, és kevesebb, mint 10 maradt, azaz csúcsidőszakban több mint 60 ember volt jelen. Ennek a blokknak a végén kis csoportokban egymáshoz is szoltunk, megkérdeztük egymástól, hogy hogy érzi magát, milyen érzésekkel érkezett, és milyen öröm érte nagyböjtben.

Az előadást Ábrahám Béla, szalézi szerzetes atya tartotta, az ifjúság megszólításáról. Pár gondolat az előadásából:

- A témát nagyon nehéznek tartotta, és nem gondolja, hogy bárkinél ott lehet a bölcsék köve ebben a témában.
- De alapkérdés, hogy a megszólításnál én magam hiteles vagyok-e.
- Nem valószínű, hogy a mai világban az elvárások oldaláról kell közelítenünk.
- De nem lehetünk olyanok, mint mondjuk még néhány évtizede, amikor várhattuk őket a templomban, és akkor dőlt el, hogy milyen a megszólításom. Ma eléjük kell menni!
- Ma az, hogy valami unalmas, a legrosszabb jelző a mozgalmas fiatalok életében. Az egyházat pedig általában annak tartják.
- Óriási korlát, és mérföldkő is, maga a templom kapujának az átlépése. Pszichés korlátot is jelent, még akkor is, ha már emberileg a korlátok esetleg leomlottak. Ezért különösen meg kell becsülni azokat a pillanatokot, amikor ezt megteszik, például keresztelőnél, házasságnál, temetésnél, stb.
- Az emberileg közel kerüléshez kellenek a semleges közösségi helyek! Például a templomhoz kötődő játszóterek, sporthelyek, stb.
- Minden a meghallgatással kezdődik. Ez nem szimpátia, hanem empátia kérdése!
- Aztán a kéréssel folytatódik, azaz partnerré kell tennem a fiatalokat! Nem a kioktató szerepében kell tetszelegnem, hanem a magam is segítségre szoruló, vele egy szinten lévő, esendő ember szerepében. Manapság kioktatóknak tartják az egyházat, ezt csak a kérdésekkel, kérésekkel és meghallgatásokkal lehet ellensúlyozni!
- Nem elég keresztelni, reményt és hitet kell tudni mutatni. érzékeltetni.
- Az embereknek a templomban jól kell érezniük magukat. Nem korlátok között, hanem felszabadultan kell itt érezniük magukat! Hisz a templom az élő Isten élő közösségének az otthona!
- Milyen legyen az egyház? Befogadó, behívó, hiteles, szerethető, odafigyelő!
- A fiatalok magányosak, de érzékenyek is. Nem mindegy, hogy hogyan fogalmazzuk. A DE helyett inkább ÉS-t használjunk!

Előadónk tétényi pólót, tétényi pálinkát kapott ajándékba, hogy ne feledkezzen el rólunk! A napon sok szünet volt, éppen azért, hogy lehessen beszélgetni, a közösségépítő feladatokat végrehajtani. Így az előadás után is ez következett. A szünet után aktuális témák következtek az egyházközség életéből. Szinte mindegyiket más ismertette, amely témák után hozzá is lehet szólni. Volt szó a korábban kihelyezett dobozokról, és azok eredményességéről, és az egyházközségi levelező listáról. Ezt a két témát Erdélyi József ismertette, aki tavaly ismerkedett meg velünk alaposabban, az időszak első egyházközségi napján. Azóta is lelkes egyházközség építő.

Botos István, a képviselőtestület világi elnöke mesélt a templombelső renoválásáról, és a képviselőtestületről. Majd Kuzmich Dodó ismertette az idei Nektár, azaz a táborunk fontosabb dolgait. Az biztos, hogy idén is nagyszerű Nektár elé nézünk, érdemes lesz eljönni!

Pörge Zoli az évfordulósok megünnepléséről beszélt, ahol a templom felszentelésének az ünneplését szintén a közösségépítés szolgálatába állítottuk, mert a kettő összetartozik! Kérjük, aki még nem adta meg születésének, avagy házasságkötésének a dátumát, tegye meg, hogy minél többen ünnepelhesünk együtt!

A Városmiszió után, amikor egyszer már kiadtunk egy ilyet, újra tervezzük egy Kisokos megjelentetését. Boronkai Zsuzsa számolt be erről, várjuk az ötleteket, hogy milyen adatok, információk kerüljenek majd bele!

Ákos atya nagyszerű ötlettel állt elő a közelmúltban. Egy igazi missziós feladattal! Egy patrónus rendszert képzelt el, ahol a hozzánk betévedő, de velünk egyébként kapcsolatot nem ápoló családokkal lehetne foglalkozni. Ilyenek lehetnek az iskolai hittanosok, a nálunk esküvőt kötők, vagy a nálunk a gyerekeket keresztségre hozó emberek. Ákos atya beszélt az elképzeléseiről, és várja azok jelentkezését, akik ebben neki szívesen segítenének.

Az újabb szünet után kiscsoportok következtek. Az itt elhangzott ötletek összegyűjtése folyamatban van, és feldolgozzuk majd.

A mise előtti fél órában a gyerekek vezetésével rózsafüzér imádságot végeztünk. Megható és felemelő érzés volt a gyerekek felajánlásaival imádkozni!

A mise után fórum és zárás és agapé volt a közösségi Házban. Sokáig maradtunk, jól éreztük magunkat, igazán érdemi befejezése volt az egész napnak. A következő Hírlevélben reméljük, beszámolhatunk majd a kiscsoportokban elhangzott gondolatokról is!

Apa égi nyugalommal (a Szent József oltárképről)

„**Újabb nagyszerű felfedezés a nagytétényi plébánia templomban**” címmel ad hírt a Nagytétényi újság 1935. március 15-i száma (II. évf. 6. sz.) a templomunk sekrestye felőli falán lévő Szent József freskó feltárásáról.

Ferschich János esperes plébános: „*Még a múlt nyár folyamán – a Maulbertsch kép felfedezése után – közölte velem Dáni Géza (1) azt a nézetét, hogy az oltárkép mögötti simára meszelt falfelületet egykor freskó díszítette { } valószínű, hogy Dorfmeister Istvánnak, a Dunántúl híres és termékeny művészeinek nevével, vagy körével kapcsolatba hozható barokk freskók lappanganak.*”

A Szent József kultusz XVII. századi elterjedésének, a Szent József képtípus XVIII. századi kialakulásának művészettörténeti, egyháztörténeti vonatkozásainak még vázlatos ismertetése is meghaladja ennek az írásnak a kereteit. A legelterjedtebb képtípus: József jobb karján a gyermek Jézus, bal kezében lilium, vagy a kivirágzott vessző, ill. vándorbot.

A történet több titkot, megválaszolatlan kérdést rejt: az 1759. évi canonica visitatio már említést tesz a freskóról (2). Mikor és miért meszelték le? Miért került elé a Szt. József halála című Maulbertsch oltárkép (3)? A freskót 1938-ban Dénes Jenő (4) restaurálta, kérdés, hogy miért nem az akkor 52 éves Böszörmény János restaurátor kapta a megbízást, aki a freskó feltárási munkáit, a vastag mészréteg eltávolítását végezte 1935-ben? Miért kellett 1964-ben, 26 évvel később, Streda Károlynak és Papp Oszkárnak ismét restaurálnia a képet?

54 évvel később, 2018. adventjére készült el a sekrestye felőli falfelület teljes felújítása. Ennek köszönhetően eredeti alakjában láthatjuk a gyönyörű látszatarchitektúrával körbevett Kis Jézust kezében tartó Szent Józsefet ábrázoló oltárképet, amelyről a már idézett Ferschich János akkori plébános lelkes szavakkal így szólt: *“Szent József átszellemült szelídséggel, égi nyugalommal tekint a gyermek Jézusra, teste szinte felolvad a szeretet tüzében, két gyönyörű arcélnak, két bensőséges szempárnak egymásra tekintő, két szerető léleknek egymásba ölelése.”* (Botos I.)

Megjegyzések: (1) Dáni Géza (1895-1955) művészettörténész, helytörténész, az Iparművészeti Múzeumhoz tartozó nagytétényi kastélymúzeum első vezetője. Felmenői jelentős tulajdonjogot szereztek kastélyban. Munkássága még méltatásra szorul. (2) „A templom falait, mennyezetét csodálatos művészettel festették ki... Jobboldali mellékoltára József, bal oldali mellékoltára Szt. Julianna oltalma alatt áll”. Bóna István 2004-ben végzett falkutatása egyértelművé tette, hogy a falképek freskó technikával készültek. (3) Franz Anton Maulbertsch: Szent József halála, oltárkép, készült: 1760-1767 körül; vászon, olaj; 324 × 159 cm; Magyar Nemzeti Galéria, Régi Magyar Gyűjtemény, leltári szám: L5.121. (4) Dénes Jenő festő-restaurátor, Képzőművészeti főiskolai tanár, aki az orgona feletti mennyezetképet, festette, valamint az egész templomfestést Döbrentey Gáborral közösen restaurálta 1943-1949 között.

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7)

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Budapest, 2020. szeptember 13.-20. (4.)

„*A világméretű ünnepségsorozat szeretné közelebb hozni az Eucharisziát az emberekhez, és célja az is, hogy a katolikusok tanúságot tegyenek hitükről. Van mit mondaniuk a világnak. Nem mindegy, hol töltjük az örök életet, és kivel... Az Eucharisztikus Kongresszuson Jézus Krisztust ünnepeljük, ez egy hatalmas lehetőség arra, hogy az Egyház tanúságot tegyen a Krisztustól kapott örömhírről, amire egy világeseeményen nagyon sokan odafigyelnek.*” - mondta Fábry Kornél a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) általános titkárságának főtákará.

Az eseményt megelőző három, pünkösdötől pünkösdig tartó előkészületi év első éve során hangsúlyt kapott a szentségimádás, ennek már eredményeit tapasztalhatjuk. A második évben a szentmise kerül a középpontba. A harmadik, most pünkösdkor kezdődő év a misszió éve lesz, amely elsősorban a tanúságtevő, hiteles keresztény életre fókuszál. Erdő Péter bíboros, prímás március 26-án Vatikánban a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottsága tagjaival tanácskozott a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról.

A NEK egyhetes programjában „minden napnak és minden órának megvan a tartalma”. Az eucharisztikus kongresszus két vezető témája a szolidaritás és a népek közötti barátság lesz. A „NEK nem politikai esemény, de társadalmi üzenete mindenképpen lesz” – jelentette ki Erdő Péter.

Néhány hír röviden: **A Szent István Társulatnál megjelent a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alapdokumentuma, ami kifejti a kongresszus jelszavát és alap gondolatát. A felkészülés – 2019 pünkösdjén kezdődő – utolsó évében nélkülözhetetlen segédeszközünk lesz ez a kis könyv. Szinte kötelező olvasmány mindazok számára, akik meg akarják érteni a budapesti eucharisztikus kongresszus szellemiségét és lelkiségét.**

A NEK Általános Titkársága pályázatot hirdetett a kongresszus reprezentatív monstanciájának művészi tervezésére és elkészítésére. A kétfordulós pályázat lezárult. A zsűri egyhangú döntése értelmében **Lenzsér-Mezsei Kata építész, ötvösművész koncepciója került ki győztesen. A végső formájában elfogadott monstancia 2019 szeptemberében készül el, teljes magassága 157,5 cm, ebből a kivehető rész 70,5 cm.**

Június 10. Karizmák ünnepe, Máriaremete, a 3. lelkipásztori felkészülési év meghirdetése. 2019-ben is két alkalommal lesz világméretű szentségimádás, június 22-én, Úrnapja, és november 23-án, Krisztus Király előestéjén.

Szeptember 21. Forráspont ifjúsági eucharisztikus nap, amellyel a fiatalok készülnek a kongresszusra. Mindezekről és további hasznos hírekről bővebben a www.iec2020.hu honlapon lehet és célszerű tájékozódni.

Végezetül kettő, a fenti honlapról bárki számára elérhető YouTube csatornát ajánlok az Olvasó figyelmébe: az egyik a **misevlog** (tizenkettő, 5-8 perces rész a szentmiséről tudnivalókat foglalja össze) a másik a **szentségimádás iskolája** (szintén tizenkét részes sorozat).

(A www.iec2020.hu írásainak felhasználásával Botos I.)

Idén is csepeg a NEKTÁR!

Azt hiszem, nincs olyan tagja egyházközségünknek, aki ne hallott volna a tavalyi egyházközségi táborról. Sokan nagyon lelkesen meséltünk róla egymásnak négy szemközt, vagy mise után a templom előtt beszélgetve, és olvashattunk róla a tavalyi szeptemberi hírlevélben is. Sok élmény, sok program, előadások, közös beszélgetések és imádságok, tábori szentmise. Ez mind nagyon fontos az embernek, hogy jól érezze magát. De miért fontos ez nekünk, mint egyházközségnek?

A hitünk megélésére nem csak önmagunkban hív az Úr, hanem közösségben. Fontos az egyén istenkapcsolata, de hogy könnyebben járjuk földi utunkat, szükségünk van egymás támogatására, megerősítésére is. Ákos atya nagyon sokszor fejezi be a prédikációit azzal, hogy jellé kell válnunk a világban. Mit jelent ez nekem? Nem csak azt, hogy Jézusról nyíltan beszélek, vagy a rászorulóknak segítek, vagy részt veszek a szertartásokon és szentségekhez járulok. Nekem most egy jánosi idézet jár a fejemben: „¹²Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket. ... ¹⁴Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok.” (Jn 15.12,14) Ez a barátság kell, hogy megszülessen és munkálkodjon bennünk! Így tökéletesedhetünk a krisztusi szeretetben, és ennek a szeretetnek a lángja tesz képessé minket arra, hogy jellé legyünk. Ahhoz pedig, hogy egymást jobban szerethessük, időt kell szánnunk egymásra, és néha ki kell lépünk a megszokott keretek közül.

Én ilyen elképzeléssel, vággyal és szeretettel hívok most minden kedves Testvért, hogy idén is újabb lendületet vegyünk, és az egyházközség kis csoportjaiból egy nagy egységgé fejlődjünk!

Isten áldását kívánva, szeretettel: Kuzmich Dodó

Fontos tudnivalók röviden:

II. Egyházközségi Tábor - NEKTÁR

Dátum: 2019. július 17-21.

Helyszín: Kerek1 Tábor – Kunbaracs

Minden korosztályt szeretettel várunk!

PIROSKA ÉS FARKAS

számára ahogy közeledett a nap, amelyen barátaikkal az Erkel színházba mennek, kezdtek izgatottak lenni.

-Nagymama, vicceset hallottam, - szólalt meg egyszer Piroška. - Hány János a csárdában azt mesélte, hogy amikor őrseget állt a határon, nálunk forró nyár volt, a sorompó másik oldalán, burkus országban viszont havas tél!

Nem tréfálok, de úgy gondolom, hogy így járt a feltámadt Jézus is, amikor felment a Földről a Mennybe! Mit láthatott a sorompó két oldalán?

- Ez aztán cifra gondolat, gratulálok! – rikkantotta el magát Farkas.

- Én még nem jártam ezen az átkelőhelyen, ezért nem tudom, - szólalt meg nagymama is meglepetten. Majd kis szünet után folytatta: - De még az is lehet, hogy könnyű válaszolni a kérdésre, ám meghallgatni annál nehezebb! A sátán, amikor megkísértette Jézust, tett három ajánlatot: Változtasd kenyérré ezeket a köveket, vedd le magad a templom teteféről, neked adom a világ minden országát, ha engem imádsz. Ezeket az ajánlatokat talán így lehetne korszerűre fordítani: Ha dőzsölsz, halmozol, menőbb autót akarsz, mint a szomszédodé, már az országomba teted a lábad. Ha csillogó-villogó, „mindenkinél okosabb”, csodálni való szeretnél lenni, egyedül csak te vagy a fontos, a barátomnak mondhatod magad. Ha a családban, osztályban, társaságban örökké győzelemre hajtasz, puszi-pajtások vagyunk!

- Isten országa ennek ellenkezője. Ne légy anyagias, légy szerény, ne csak magaddal törődj, figyelj másokra, serényen segítsd a gyengébbeket, rászorulókat! Az „emberek országában” nem könnyű ezt megvalósítani. Mert ez egy vegyes ország. Isten országa is itt van közöttünk, meg a sátán országa is. A sátán aktív, szüntelenül duruzsol a fülünkbe, kísért, rengeteg embert elcsábít! Isten pedig szabadságot adott nekünk, választhatunk. És ki többé, ki kevésbé él az Ő ajánlata szerint.

-Bizony, sűrűek a kísértések, de azt gondolom, hogy érdemes leküzdeni őket. Én az örök boldogságot, Isten országát ajánlom. Meg, hogy üljetek asztalhoz, nem köveket változtattam paradicsomlevessé és vaníliás csigává!

ke

KRÓNKA

- Jan. 01.** Mária Istenanyasága
Jan. 20-27. Ökumenikus imahét
Jan. 27. Elsőáldozás templomunkban
Márc. 06. Hamvazószerda, Nagyböjt péntekjein keresztutat jártunk
Márc. 09. Nagyböjti séta Kálváriától kálváriáig
Márc.22-23. Nagyböjti szentbeszéd
Ápr. 06. Egyházközségi nap
Ápr. 12. Keresztút az Angeli úti kálvárián

NAPTÁR

- Máj. 11.** Élő rózsafüzér zárándoklat
Máj. 18. Nagymarosi találkozó
Jún. 09. Pünkösöd vasárnap. Hittanosok Te Deuma a 9.00-kor kezdődő szentmisén
Jún. 10. Karizmák ünnepe – egyházmegyei ünnep Máriairemetén
Jún. 23. Úrnapja
Júl. 17-21. NEKTÁR II. egyházközségi tábor
Aug. 15. Templomunk búcsúja
Minden hónap első csütörtökén csendes szentség-imádás 18:30-19:30 (máj.02, jún.06, júl.04)

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, Felelős kiadó: Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczký Zsuzsa (főszerkesztő)

(1225. Budapest, Március 15. u. 12.

Tel: (30) 620-5519)

radeczký.zsuzsa@yahoo.de

Németh András (tördelő-szerkesztő)

(2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 915-5280)

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítás költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.